

MIN HISTORIA

EN SKRIFT OM KAMPEN MOT
KLIMAT-, KULTUR- OCH MILJÖÖVERGREPP

AV GUNNAR OLSSON, UGERUPS MÖLLA

VATTENKRAFTENS VÄNNER

Med denna skrift försöker jag belysa de komplexa förhållandena kring länsstyrelsers (Lst) förelägganden att söka tillstånd om drift vid och lagligförklaring av småskalig vattenkraft i synnerhet s.k. mikrokraftverk. Med Miljöbalken (MB) som laglig grund vill Lst stoppa driften och i de flesta fall riva dämmen vid de minsta verken.

INLEDNING

UGERUPS SÄTERI är ett av de äldsta godsena i gamla Skåneland, men det finns inga uppgifter om när det uppfördes. Gissningsvis någon gång 1200 – 1300-talen.

Den kanske mest kända innehavaren var den sägenomsunnena Arild Urup. Vi känner till att han föddes 1528 på Sölvesborgs slott, där hans far var hövitsman över Sölvesborgs län. Själva blev han hövitsman över det betydligt större länet Helsingborg, där han pga. sin rättrådighet och rättvisa blev kallad "den gode dansken". Alla sägner om Arild Urup skulle inte rymmas i denna skrift, men jag vill ändå berätta en kuriositet. Det berättas att Arild skulle ha varit en jätte. Att det finns sanningshalt i påståendet bekräftades av Linné på hans skånska resa 1749, då han fick möjlighet att mäta riddarens balsamerade kropp. Han uppger längden till 4 alnar (237 cm.). Även med en felmarginal på kring 10 cm. skulle en person på kring 225 cm. te sig som en rese även idag.

Under dansktiden fram till tidig medeltid hade kungamakten monopol på kvarnverksamhet. Genom ett privilegiebrev i förra hälften av 1200-talet upphörde det kungliga monopolet och adeln fick rätt att uppföra kvarnar. Det finns inga handlingar om när Ugerups mölla uppfördes. Däremot när godsets andra kvarn, följdriktigt kallad Nyemölla, ansöktes om tillstånd. Kung Hans gav svar i ett brev från 1491 att "Nyemölla i Köping" var en frälsekvarn och skulle så förbli.

Idag ligger ruindelar från den första skvaltån i den nuvarande fiskvägen. Bl.a. en kvarnsten på 8 spann (120 cm) i diameter. En kvarnbyggnad i gråsten uppfördes ett 50-tal meter längre österut troligen någon gång på 1600-talet. Tre stenpar drevs av ett vattenhjul. Till en början var hjulgraven öppen, men har senare överbyggts. En inskription på överbyggnadens östra vägg lyder "Kjell Barnekow 16/8 1828", vilket troligen är det årtal då överbyggnaden skett.

Birgit och jag köpte möllan 1969. Tillträdet skedde den 3 maj, tre veckor innan vårt bröllop. I början användes cirkelsågen som då fanns kvar, där mycket av reparationsvirket sågades upp. Sedan 1993 är möllan försedd med generator som förser möllan med större delen av dess elbehov. Överskottet levereras på befintligt elnät.

Gunnar Olsson
Ugerups Mölla

BARACK OBAMAS MEMOARER

Under dessa omständigheter kan jag inte låta bli att hänvisa till USA:s förre president Barack Obamas visa ord. Han studerade juridik vid Harvarduniversitetet. Han var besviken över alla irrgångar och krumbukter som finns i lagstiftningen. De mäktigas jurister utnyttjade kryphålen för att trycka ner de svaga. I sina memoarer (Min far hade en dröm) uttrycker han det i följande fras; *”Det handlar ju så ofta om att tillämpa snäva regler och uråldriga procedurer på en verklighet som inte riktigt vill samarbeta; ett slags glorifierad revisorsverksamhet vars syfte är att reglera de mäktigas förehavanden – som allt för ofta **söker visa de maktlösa att deras belägenhet är såväl vist som rättvist motiverad.***¹

Hans ord uttrycker så väl de tusentals maktlösa ägarna till små vattenkraftverk som ofta byggts om från gamla kvarnar eller annan vattenverksamhet. De mäktiga i form av Lst tycker att det både är vist och rättvist att denna grupp människor inte omfattas av det skydd mot myndighetsövergrepp som Sveriges grundlag och Europakonventionens stadgar ger. Grundlagen står över all annan lagstiftning i landet. Europakonventionen stadgar är överstatliga och står över en medlemsstats grundlagar. Ändå kan myndighetsövergrepp tillåtas med stöd av MB.

MILJÖBALKEN

Lagen tillkom efter prop. 1997/98:45, som en följd av giftskandalen i Teckomatorp och Rhoca-Gil-skandalen i Hallandsåsen. Den första med förgiftat grundvatten och den andra med förgiftat ytvatten i Vadbäcken och Lyabäcken, som fick till följd att kreatur och fiskar skadades och/eller dödades i stora mängder. För att förhindra sådana upprepningar skrevs in i lagen att ersättningsrätten vid ingrepp som sker på grund av hälsoskydds-, miljöskydds- och säkerhetsskäl inte följer vanlig lag. Aldrig kunde väl lagstiftaren i sin vildaste fantasi tänka sig, att myndigheter skulle kunna använda dessa skyddsåtgärder, för att ruinera ägare

till helt ofarliga, uråldriga och kulturellt värdefulla anläggningar. Detta utan att myndigheten behöver ange reella skadebilder från den specifika anläggningen.

För att kunna utnyttja kryphålen måste Lst fabricera något som täckte ett av undantagsskålen. Det blev miljöskyddet, eftersom det är känt att vattenkraft har dödat fisk, så vad var ett bättre skäl än just fiskdöden. På falska grunder beskylls de små kraftverken för de storas försyndelser. I mitt föreläggande står *”Vad avser ålen innebär nuvarande kraftverksdrift i Vramsån sannolikt att ingen ål överlever lekvandringen från Vramsåns källsjöar.* Hur har man kommit fram till denna tragiska ålutrotning? Man har i var fall inte på plats räknat och tagit hand om alla dessa hundratal döda ålar. Man har istället använt Monténs uppgifter från 1985, som tagits fram vid undersökning av Vattenfalls anläggningar. Uppgifterna har applicerats på småskaliga- och mikrokraftverk. Man tycker med andra ord att verken med stora samlingsdammar och höga fallhöjder utan vidare kan jämföras med små verks överfallsdämmen, långsamtgående turbiner och små fallhöjder, som tar vara på det förbirinnande vattnets kraft. Lst i Skåne skulle istället kunna använt sig av sin egen undersökning från Kävlingeån där Bösmöllan och Lilla Harrie kraftverk inte hade någon dödlighet på ål och mycket liten på smolt. Undersökningar i danska Gudenå, visar på samma skonsamhet mot fisk vid små kraftverk med överfallsdämmen.

Lst:s undersökning måste ha varit en stor besvikelse för dem, framtagna som de var för att påvisa små verks stora skada på fiskstammen. Den nämns aldrig idag, och det är väl svårt att anklaga utredaren, eftersom han idag anlitas av Mark- och miljödomstolen som expert.

I MB 11:e kap. 8§ nämns skyldigheten för utövaren av vattenverksamhet att bygga anordningar för fiskens skydd. Lagen avslutas dock med; *”Om nyttan av en*

ifrågasatt anordning eller ett villkor inte skäligen kan anses motsvara den kostnad som verksamhetsutövaren därigenom skulle förorsakas, kan verksamhetsutövaren befrias från en sådan skyldighet. (Proportionalitet). Man får uppfattningen att Lst bedriver någon slags kollektivt utpekande, där man anser att bäst möjliga teknik är fiskvägar med viss högsta lutning. Vid turbinintagen ska finnas låglutande galler (ca 35 graders lutning) med ett spaltavstånd på 12 – 15 mm. Vid undersökningen i Kävlingeån föreslogs ett ökat spaltavstånd i intagsgallret. ²

ÄGANDE- OCH BRUKANDERÄTT

Karin Åhman beskriver i ”Rätten att äga och bruka sin mark” proportionalitetsprincipen som att den i korthet handlar om hurvida en begränsning – som i och för sig uppfyller kraven för allmänt intresse – uppvisar en balans mellan mål och medel. Hon anser att det finns tre frågor som måste utredas.

- 1)** Uppnås verkligen målet med den vidtagna lagstiftningen/beslutet? (Ändamålsenligheten).
- 2)** Finns det mindre ingripande medel för att uppnå samma, legitima syfte? Det är staten som har bevisbörda för detta. (Nödvändigheten).
- 3)** Vilka intressen står på spel och hur viktiga är de sinsemellan? (Intresseavvägning). ³

Så långt Karin Åhman. Jag ska försöka besvara frågorna i de olika punkterna.

- 1)** Det är väl högst tveklaktigt om det går att förbättra något med nytt intagsgaller vid sådana och liknande anläggningar som beskrivs i Kävlingeå-undersökningen.
- 2)** Det finns mindre ingripande medel för nedvandrande fisk. Ett s.k. ålrör (plaströr 110 mm diam.) placeras framför gallret, nära botten. Fisk tar sig in i röret och lyfts (av hävertprincipen) över dämnet och släpps ut nedom det. Fördelen med det är att det är förhållandevis billigt och att man slipper bila upp

en flyktväg i dämnet, något som försvagar damm-konstruktionen i ett annars homogent dämme. Dessutom slipper fisken komma upp i ytläge och exponeras för predatorer. **3)** Det är väl inte okänt att intressekonflikten i dessa fall står mellan sportfiske och den miljövänligaste elproduktionen. Som ett allmänt intresse får man också väga in SOM-rapporten 2017:1 om inställning till vattenkraft. Hela 83% var positiva till vattenkraften (54% mycket positiva). Bara 3% var negativa (1% mycket negativ) ⁴. Jag tar detta som en intäkt för att allmänintresset att behålla vattenkraften är mycket stort. Ett samhällsintresse föreligger också då den småskaliga vattenkraften kompletterar bortfallet vintertid då den väderberoende produktionen är som sämst. Det är den småskaliga vattenkraftens huvudsakliga produktionsperiod.

Lst är mycket försiktig med att framföra de små verkens nyttoeffekter, annars skulle man kunna nämna goda effekter rent säkerhetsmässigt. Det är allom känt att dämmen vid höga vattenstånd har en reglerförmåga, genom att det bromsar upp vattnet och uppströms pressar upp det på marker där det inte kan göra någon skada. Vid samtal med Erik Bern på Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap (MSB), uppgav han att han inte kunde uttala sig specifikt om Helge å och Vramsån, men att det var vedertaget att dämmen mildrade effekter av översvämningar.

MYNDIGHETEN FÖR SAMHÄLLSSKYDD OCH BEREDSKAP ÖVERSVÄMNINGSKARTERING

MSB har gjort en översvämningskartering utmed Helge å till skydd för Kristianstad (Sveriges i förhållande till havsnivån lägst belägna stad). Karteringen ska ses som ett hjälpmedel för eventuella räddningsbehov. I beräkningen ingår den avbördningsförmåga som dämmen i Vramsån har uppströms till Årröds kvarn. Ett av de dämmen som ingår i beräkningarna revs sommaren 2018. Det gör att karteringen är ett osäkrare instrument än tidigare ⁵. Här borde Lst., som har det övergripande ansvaret vid översvämningskatastrofer, stoppat utrivningen. Istället finner man den som en bästa lösning för fiskvandring.

Dämmen har också den fördelen att de hindrar uttorkning av åfåran, där vattenreservoaren, som dammen bildar, blir en fristad åt vattenlevande varelser under extrema torrsomrar. Dammars höjda vattennivå ger en grundvattenhöjning i närområdena till gagn för landsbygdens grävda brunnar.

STOCKHOLM WATER PRIZE

Indiern Rajendra Singh tilldelades år 2015 Stockholm Water Prize. Hans insats bestod i att anlägga omkring 11 000 smådammar i Rajasthan. Dammarna förmår att ta hand om de häftiga monsunregnen, och fördröja vattnet så att det gynnar såväl grundvatten som ytvatten. Det handlar inte om att spara vatten på ytan, utan snarare bromsa det och hjälpa det ned i marken. Grundvattnet har stigit kraftigt och floderna återvänt. Åtgärden har åstadkommit en vändning i den ekonomiska utvecklingen.

Medan Singh får motta priset ur Karl XVI Gustavs hand verkar myndigheter i kungariket Sverige, påhejade av intresseorganisationer, för att här i landet riva så många smådammar som möjligt. Det är precis motsatsen till det Singh premieras för. Forskning visar på att Sverige i framtiden kommer att få häftigare regn och längre torrperioder, med början i landets södra delar. Är det då klokt att riva dämmen som möjliggör att hålla vattenreservoarer under långa torrperioder?

Under de senaste åren har de snabbreagerande (ytliga) grundvattenmagasinen i de södra och sydöstra delarna av landet visat på minskade nivåer. I östra Skåne och Blekinge söker man med helikopter, försedda med speciella instrument, efter nya grundvattenmagasin. Att riva dämmen i dessa delar av landet, skulle ytterligare försvåra grundvattensituationen.

Bilder från en damm som revs ut sommaren 2018. Den vackra spegeldammen som lokalbefolkningen kämpade för att få behålla, ändrades till ett fult stenlandskap. När dämnet var borttaget återstod enbart några procent av dammens tidigare vattenvolym. Vattennivån var sänkt med 1,6 – 1,7 meter.

NATURA 2000-OMRÅDEN.

Det uppges att Natura 2000-områden ska åtgärdas i första hand. Jag skulle vilja säga att det ska ske i sista hand, och först sedan utomstående limnologer, biologer och zoologer uttalat sig om åtgärder och konsekvenserna av dem. Lst är förblindad av utrivningsiver, och tycks ha svårt att förstå konsekvenserna av utrivning av dämmen som funnits i flera århundraden.

Vid dämmets nedsänkning (se bild på föregående sida) plockades rödlistade musslor upp för att placeras på annan plats under arbetets gång. Meningen var att de skulle återplaceras när arbete var utfört. Det visade sig att vattennivån då var så låg att återplacering var omöjlig. Under vinterns högvatten spolades sediment och dy nerströms dammen. Botten består nu endast av grovt grus och stenar. Ålen, som stannar i svenska vattendrag i 15 – 20 år, måste ha dy att krypa ner i för att klara övervintringarna. Vattenväxterna, som frodats i dammen har utgjort äggläggningplatser för insekter. De finns inte längre. Larver, puppor och utvecklade flygfän, utgör föda för fiskar, fåglar och fladdermöss.

Natura 2000 bygger på fågeldirektivet och art- och habitatdirektiven. Dessa anger som största anledningen till att arter försvinner, att deras livsutrymmen minskar. Denna s.k. restaurering eller återställning, har på en sträcka av ca 500 meter förstört livsutrymmet för två rödlistade arter (ål och stormusslor) och drastiskt minskat födotillgång för flera andra arter.

I ett yttrande till Mark- och miljööverdomstolen skriver Naturvårdsverket angående åtgärder i Natura 2000-områden följande; *”Målsättningen med medlemsstaternas åtgärder i Natura 2000-områden ska enligt art- och habitatsdirektivet vara att bibehålla eller återställa de ingående arterna och livsmiljöernas gynnsamma bevarandestatus. I detta fall mer specifikt att ställa*

krav på åtgärder för att öka konnektiviteten för de aktuella fiskarterna vilket också är en förutsättning för stormusslorna. Det lägsta kravet på medlemsstaterna är att säkra att det inte sker några försämringar jämfört med när området pekades ut till Natura 2000-nätverk. Detta gäller oavsett om det är fråga om en verksamhet som redan då pågick.”⁶

Flera vattendrag har påverkats av mänskliga byggnationer i mer än ett halvt millenium. Byggnationer, som skapat möjlighet för flora och fauna att etablera sig och utvecklas under flera olika strömförhållanden. Många av dessa vattendrag hyser flera rödlistade och ovanliga arter, eller som i fallet Vramsån, som är det enda vattendrag i Norden där jättemöjan växer. De plötsligt förändrade förutsättningarna för bevarandevärda arter som en utrivning innebär, fördärvar ofta deras livsutrymme.

STENDALSMÖLLAN

Jag vill peka på följer vid en annan dammutrivning i Skåne. Lst ombesörjde i september 2014 rivning av dammen vid Stendalsmöllan i Kågeån. Den natursköna spegeldammen förstördes och mer än 100 ton sediment från dammbotten sköljdes nerströms och täckte åbotten på en sträcka av ca 1,5 km. Bottenfauna förstördes och den lokala öringen försvann. Två brunnar sinade och en kvarndamm, som då användes till bad, fylldes med sediment. Detta skedde p.g.a. att Lst inte följde anvisningarna i sitt eget beslut. I samband med beslutet var Lst tvungen att söka dispens för strandskyddet. I dispensansökan skrev man kvarnägaren som sökande, utan att denna blivit underrättad eller gett sitt medgivande (Urkundsförfalskning).

Länsstyrelsen ersatte brunnsägarna med 10 000 kr vardera, men tyckte att det blev för dyrt att rensa den sedimentfyllda dammen. Förutom landskapsförfulningen enligt bilderna, minskade det annars höga kulturhistoriska värdet. Fastigheten i sitt nuvarande skick är inte längre något attraktivt försäljningsobjekt. Länsstyrelsen gör inte någon uppföljning av dammutrivningarna. Kanske visa av tidigare misslyckanden, annars tror jag att där funnits mycken kunskap att inhämta.

ELBRIST

Värdet av lokalproducerad el varierar över landet. Det kan jämföras med den nuvarande zonindelningen. Elbristen i Skåne talar sitt tydliga språk om nödvändigheten av att behålla även den småskaliga vattenkraften. Allt sedan nedläggningen av Barsebäcks kärnkraftverk har Skåne fått förlita sig på el utifrån, antingen genom europakabel eller från norrlandsälvarna. Man har räknat med ett tillskott vid havsbaserad vindkraft (Taggen) i Hanöbukten. Eon hade redan fått tillstånd att bygga en park på 83 kraftverk med en sammanlagd effekt på 300 MW. För att utvinna mer el ville man höja kraftverken. Försvaret överklagade en sådan utbyggnad och fick gehör för sina krav. Eno fann då vindkraftsparken olönsam och har dragit tillbaka sina byggplaner. Sydvästlänken är tänkt att öka överföringskapaciteten till södra delarna av landet med 25%. Den har dock blivit kraftigt försenad. Man talar idag om en försening om 5 – 7 år, men ingen tycks veta säkert. Redan i inledningsskedet märkte man fel på skarvar, som fått till följd att man måste byta ut 570 av dem. När väl länken är färdig får vi hoppas att den klarar de högt ställda förväntningarna och att vi slipper driftsstörningar. Till dess bör man låta bli att stänga befintliga anläggningar, och att kommuner i Skåne låter bli att köpa in och lägga ner sådana.

I vårt lilla vattendrag är åldersfördelningen på de tillståndssökande +75 år till 75% och till 25% +60. Jag tror att åldersfördelning bland verksamhetsutövare är ganska representativ sett över landet. Det är människor som under lång tid sparat ett kapital för en trygg ålderdom vid en allt köpsvagare pension. Det handlar om ett sparande som man nu får se rinna ut i sanden i dyra och onödiga tillståndsförfaranden. Förutom att själva tillståndprocessen utgör en psykisk belastning får de äldste nu inrikta sig på nya umbäranden för resten av sin livstid. Jag tycker att staten har ett stort övergripande ansvar att se till att dessa går skadeslösa ur processen. Det var dock politiker som idogt proklamerade att gamla vattenverksamheter skulle byggas

om för att bidra i miljöarbetet och mildra klimatförändringarna. Med bidrag har man dessutom medverkat till omställningarna. Det borde ligga i statens intresse att se till att dessa, som verkligen gjorde något för att förbättra miljön, inte ska stå utblottade på sin ålderdom. I annat fall kan man inte räkna med att folk ska lägga ner möda vid politikernas framtida vädjanden. Det kan dessutom inte vara rimligt att dagens ägare ska bekosta felaktigheter, som uppkommit för flera hundra år sedan. (Retroaktiv bestraffning).

Förutom åldersfördelningen är det här också en landsbygdsfråga. De åtgärder jag beskrivit drabbar till nästan 100% landsbygden. Få anläggningar ligger i stadsmiljö. Detta blir ytterligare en pålaga som drabbar den i stort sett servicefria landsbygden, och som minskar trovärdigheten i devisen "levande landsbygd". Det är inte bara den dyra tillståndsprocessen och miljöåtgärderna som drabbar verksamhetsutövarna. Skador för tredje part, i form av torrlagda brunnar, sättningar i byggnader, ras m.m. är något som verksamhetsutövaren ska ersätta. Det står väl klart att hen inte har ekonomiska muskler för att lösa sådana problem, som framkallats av myndigheters och domstolars beslut. Det blir för det mesta den drabba de fastighetsägaren som får ta smällen. Ytterligare åderlåtning av landsbygden sker när fastighetspriserna vid de raserade anläggningarna sjunker kraftigt. Också de längs vattendragen, som får se sin vackra vattenspegel förvandlad till ett dygt dike, får räkna med att fastighetspriset rasar. Det är inte till någon hjälp att de i flera årtionden betalt nästan dubbel fastighetsskatt för strandnära tomt.

SLUTOMDÖME

Dömer jag myndigheterna för hårt? Jag försöker utröna rättvisan i det ovan sagda genom att läsa skriften "Den gemensamma värdegrunden för de statsanställda."⁷ Under rubriken OBJEKTIVITET läser jag följande "Med objektivitet avses att domstolar, myndigheter och andra som fullgör offentliga förvaltningsuppgifter

i sin verksamhet ska beakta allas likhet inför lagen och iaktta saklighet och opartiskhet. Rättvisa och förutsägbarhet ska präglade den statliga verksamheten. Lika fall ska bedömas lika. Beslut ska grunda sig på sakskäl. Myndighetens åtgärder eller krav på medborgaren ska stå i rimlig proportion till det saken gäller. Att leva upp till kravet på objektivitet, saklighet och likabehandling förutsätter att du inte låter dina personliga åsikter påverka ditt arbete, inte heller dina sympatier eller antipatier.”

Objektiviteten kan ifrågasättas när Lst i förelägganden talar om mortalitet beträffande ål, när deras egna undersökning visar att aktuella anläggningar inte har någon åldöd alls. Det tyder på att andra intressen (sportfiske?) styr just den frågan (jäv).

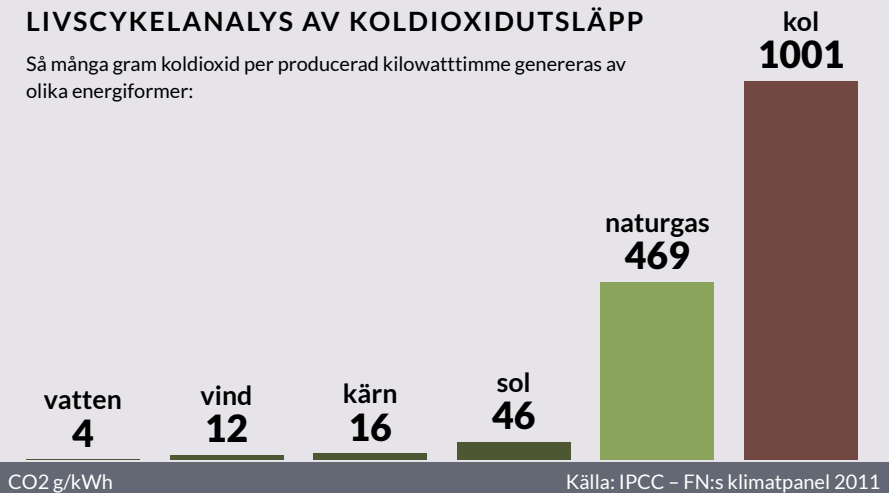
Under rubriken **EFFEKTIVITET OCH SERVICE** i samma skrift står det *”Förvaltningslagen säger att varje ärende ska handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts.”*

När det gäller handläggningen av småskalig vattenkraft tycks inte någon av dessa tre tillstånd gälla. Det tycks istället vara så att man strävar efter att göra dem så komplicerade som möjligt. Man kräver stundtals att utövaren ska ta fram uppgifter, som Lst själv har tillgång till. För många har åtgärder i vattendragen (T.ex. vandringsmöjligheter för fisk) ⁸ startat långt innan själva handläggningen började. Att drabbas av 15-åriga Lst-åtgärder är därför ingen ovanlighet. Det är en långt utdragen tidsperiod som ingen ärlig medborgare ska behöva stå ut med. På flera områden inom ansökningsprocessen krävs specialkompetens förutom juridisk expertis, allt till höga kostnader. Även Lst och Kammarkollegiet tar betalt, trots att de är skattefinansierade och tilldelas stora EU-bidrag (också skattemedel.)

Efter ytterligare genomläsning av denna skrift får jag känslan att jag istället varit för mild i mitt omdöme.

LIVSCYKELANALYS AV KOLDIOXIDUTSLÄPP

Så många gram koldioxid per producerad kilowattimme genereras av olika energiformer:

REFERENSER

- ¹ Barack Obama, memoarer ”Min far hade en dröm”. Sid 451. (Pocketupplaga)
- ² Länsstyrelsen Skåne. ”Förstudie avseende utvandringslösningar för havsöring och ål förbi kraftverken i Kävlingeån” Sid 21 – 22.
- ³ Karin Åhman. ”Rätten att äga och bruka sin mark.” Sid 18.
- ⁴ SOM-rapport 2017:1
- ⁵ MSB-rapport nr:7 ”Översvämningskartering utmed Helge å”. Sid 14.
- ⁶ Naturvårdsverket ”Yttrande 2019-09-27 NV-05830-19 m.fl.” Sid 2.
- ⁷ Regeringskansliet. ”Introduktion till Den gemensamma värdegrunden för statsanställda”. Sid 7 och 15.
- ⁸ Länsstyrelsen Skåne. ”Förslag till fiskvägar för nedvandrande fisk i Vramsån.”

VATTENKRAFTENS VÄNNER

073-960 59 83 | INFO@VATTENKRAFTENSVANNER.SE

FORSULTSVÄGEN 9, 298 92 TOLLARP

VATTENKRAFTENSVANNER.WORDPRESS.COM